

ROLUL FACTORILOR PSIHOEMOȚIONALI ÎN DUREREA ABDOMINALĂ RECURENTĂ

Amalia Făgărășan, Éva Kiss, Oana Mărginean

Clinica de Pediatrie nr.1
U.M.F. Târgu-Mureș

Durerea abdominală recurentă (DAR) este unul din simptomele cele mai frecvente din practica pediatrică. Multe afecțiuni digestive și

extradigestivă pot avea ca unică manifestare acest simptom. Este extrem de dificil de evaluat un copil cu durere abdominală, întrucât la apariția acesteia concură o multitudine de factori.

Într-un studiu prospectiv, cu o durată de doi ani (1.01.1993-1.01.1995) asupra unui lot de 179 de copii, cu vârsta cuprinsă între 4-16 ani, internați în Clinica de Pediatrie nr.1, Tg.-Mureș, pentru dureri recurente abdominale, am cercetat principalele cauze care au concurat la apariția durerii. S-a efectuat în fiecare caz examinarea clinică și investigații paraclinice în vederea decelării substratului organic. În cadrul studiului am aplicat planul lui Green, efectuându-se o atentă evaluare anamnestică a istoricului familial, în vederea obținerii principalelor probleme personale, de dezvoltare sau familiale și a stresurilor.

Rezultatele obținute de noi au relevat o incidență maximă a DAR la grupa de vârstă 10-13 ani, cu predominanța netă a sexului feminin 65,4%. Noi nu am putut stabili o corelație a incidenței DAR cu nivelul intelectual sau social. Frații și surorile acestor copii aveau istoric pozitiv de durere recurentă în 34% din cazuri. Cele mai frecvente simptome de acompaniament au fost cefalea, paloarea, greșurile, capriciile alimentare, ceea ce traduce disfuncția sistemului nervos vegetativ la copil, iar în 17% din cazuri DAR era asociată cu enurezisul nocturn psihogen. În practica curentă este extrem de dificil de a face o distincție netă între boala organică și contribuția factorilor psihoemoționali deoarece în studiul nostru 11 copii prezentau boală ulceroasă, ori în aceste situații ulcerul a furnizat sursa organică de durere și concomitent în toate cazurile s-a decelat stresul emoțional.
